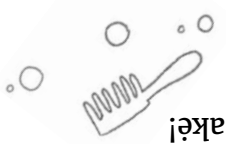
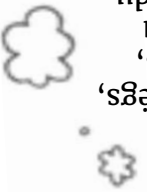

O tada ateis šampūnas.
 Ir aš sauksiu: „Po perkūnais!“
 Kam gi trinkti mano plaukus
 Mėnesio net nesulaukus?!”
 Bet kančioms jau pabaiga:
 Čalateljis, pizama,
 Iš švari, šilta lovelė.
 Tai labos nakties, vaikelii!

Tuoj ir tėtis čia atbėgs,
 Pazūrės, nepatylės,
 Ir tuomet visi kartu
 Eisim sausinti grindų.

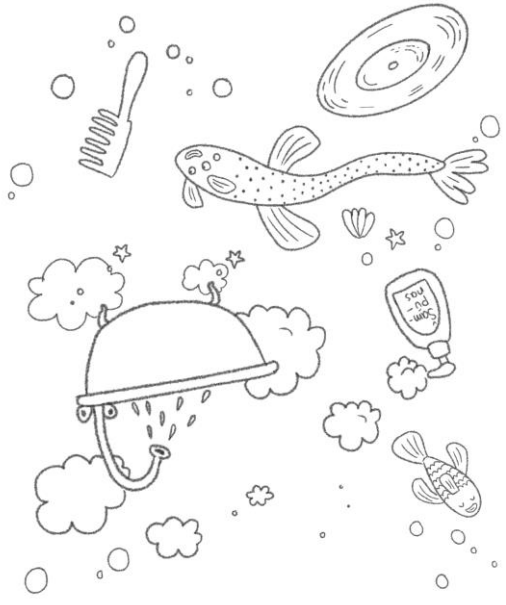
Žinią aš gavau malonią –
 Šiandien išime į vonią!
 Bus daug putų, burbulų,
 Bus bangų ir bus balų!

Bangos tos siūbuos antytė,
 Krokodilą ir žuvytė,
 Kartais liesis per kraštus
 Vandenyas toks baisus!

Pamatys mama bangas
 Ir suprasiu aš – ne kasi!
 Mat kaimynė žydraakė
 Lubų dušo neužsakė!

Vonia

Veidrodėlis

Veidrodėli, veidrodėli,
 Pasakyki tiesą!
 Aš turėsiu garbanėles
 Ar kasytę šviesią?

Veidrodėli, veidrodėli,
 Ne gražu meluoti!
 Ar galėsiu dredų sruogom
 Imt ir pamajuoti?

Veidrodėli, veidrodėli,
 O žaliai dažyti?
 Raudonai, melsvai, geltonai,
 Tais, tamsoj kur švyti!

Veidrodėli, veidrodėli,
 Tu juk stebuklingas!
 Tiek veidų matai per dieną,
 Būk ir man teisingas!

Ir atsakė veidrodėlis:
 Tik pasveik, vaikelii!
 Ir daryt galėsi viską,
 Kai ataugs plaukeliai!

Plokštelė

Atsidaręs aš spintelę
 Tėčio suradau plokštelę.
 Išemiau iš voko margo
 Ir ėmiausi rimto darbo.

Man labai seniai rūpėjo,
 Kaip ten jaučias atlikėjai,
 Kaip tokie maži žmogeliai
 Garso tiek sukelti gali?

Apžiūrėjau aš plokštelę –
 Vien takelis ant takelio!
 Ir dabar aš supratau,
 Pasakyt galiu ir tau:

Tais takeliais jie bėgioja,
 O bėgiodami – dainuoja!
 Adata kai brūkšt per galvą,
 Tuoj nata įgauna spalvą!

Bet tada man jų pagailo.
 Pagalvokite, kaip kvaila!
 Visą laiką bėgti, lėkti,
 Adatai užkliudžius rėkti!

Aš pasiemiau peiliuką,
 Skersą padariau takiuką,
 Dar ir posūkių pridėjau –
 Bus kur slėptis atlikėjui!

Tėtis vakare parėjo,
 Savo barzdą apžiūrėjo,
 Pašukavo, pavaškavo,
 Prie plokštelių nuvairavo...

Ir tada sukliko baisiai!
 Regis, mano darbo vaisiai
 Jam truputį nepatiko,
 Bet, tikiuosi, nesupyko?